

nogle væsentlige problemer, før de mennesker er væk.

Man har jo gjort det inden for SiD, hvor man har fået ældre mennesker, der har været ansat hos vognmænd osv., til at hjælpe med at udpege mulige kemikalieaffaldsdepoter.

Det synes jeg at man straks skulle gøre inden for landbruget. Og det skal ikke være en central ting; kommunekontorets tekniske forvaltning er jo ikke langt væk. Det synes jeg er en god idé.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil da gerne indlede med at kvittere for den socialdemokratiske ordførers tilsagn om en frit lejde-aktion. Jeg tror, det er den måde, vi kan komme videre på: at få tingene frem frem for at lege skjul.

Jeg vil godt komme med nogle indledende betragtninger om den række af beslutningsforslag, vi skal igennem. Det, det handler om, er jo, at det her er en del af de initiativer, som Det Konservative Folkeparti og Venstre har kunnet blive enige om skal til for at gavne vores vandmiljø; det er alle parter herinde optaget af. Miljøministeren har fremlagt sin plan, og der var et element i den, vi havde meget svært ved at sluge, og det var pesticidagifterne.

Vi har her en række initiativer, der i stort og småt – blandet mellem hinanden – kan lukke nogle huller, hjælpe på store, hjælpe på små ting, sådan at vi gør vores til at beskytte vores vandmiljø fremover. Vi håbede, at vi skulle have forhandlet de her ting med regeringen, men det mislykkedes jo desværre.

Men det, jeg så også synes, der er grund til at påpege her, er, at vi har en pesticidhandlingsplan. Og når vi laver handlingsplaner, skal vi passe på ikke at gribe ind ved enhver given lejlighed og korrigere, for så er der sådan set ikke så meget ved planerne; det skal vi være lidt forsigtige med.

Jeg synes også, der er grund til at rose landbruget for den store indsats, man har gjort for at reducere brugen af pesticiderne, og den aktive indsats, der også er kommet fra andre dele af det danske samfund.

Jeg tror, der er enighed om, at vi ikke bare skal sidde med hænderne i skødet. Vi kan diskutere i timevis. Jeg lægger ikke op til, at vi i denne sene aften skal diskutere de tal og statistikker, som vi har været igennem mange gange, om det går i den rigtige retning, og hvor hurtigt det går. Nu synes jeg, vi skal koncentrere debatten om at komme lidt videre og komme frem til noget, som vi kan være enige om.

En af de hoveddiskussioner, der har været, handler om, hvorvidt det drejer sig om punktkilder eller fladeforurening, og dér synes vi ikke, vi skal gå så meget op i, om det er 50 pct. eller 99,1 pct. Det, det handler om, er at få vedtaget nogle initiativer, der kan bringe os videre. Og der er kortlægningen jo altid vigtig, fordi i det øjeblik vi har en kortlægning, har et overblik over det, kan vi lave en prioritering inden for det enkelte område, og vi kan prioritere imellem de forskellige store samfundsopgaver.

Vi er godt klar over fortidens synder, det er en stor regning. Vi har udviklet nye beregningsmetoder, og der er forskere, der har hjulpet med at gøre opmærksom på, hvor meget af vores vækst der egentlig bliver slugt af, at vi forringer vores miljø. Det er vi fuldt opmærksom på, så vi er meget indstillet på at få det frem i lyset, sådan at vi kan få lavet nogle rimelige løsninger.

Med hensyn til de mangler, der er – der er nogle af punktfureningskilderne, der er afsløret, nogle af kemikalieaffaldsdepoterne, der er afsløret, og vi har nogle eksempler i Vestsjælland, hvor der ikke bliver ført tilstrækkeligt tilsyn med, hvordan forureningen breder sig – har vi også et hjørne, vi skal have taget fat på. For det er selvfølgelig ikke nok at konstatere, at de er der. Vi må også lave nogle planer, sådan at vi får nedbragt forureningen.

Jeg vil sige, at når vi i det her forslag gør opmærksom på, at vi vil tillægge amterne nogen myndighed, så er det ikke sådan, at vi fra De Konservatives side er flygtet fra vores forslag om amternes nedlæggelse, men som det ligger i øjeblikket, er det det mest praktiske. Vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at uanset om vi har amter eller ej, så vil det kunne lykkes.

Til slut vil jeg citere fra redegørelsen, hvad jeg ikke kunne huske før, hvad der dækkede De Konservatives og Venstres politik dengang – og jeg citerer fra Folketingets Forhandlinger 1992-93, 14. januar 1993, sp. 4596:

»For at lede forbruget over på midler, der er mindre skadelige for miljøet, revurderes alle gamle pesticider. Revurderingen forventes afsluttet i 1993.«

Det lykkedes altså ikke, fordi der kom et regeringsskifte.

Miljø- og energiminister (Svend Auken): Inden hr. Langkilde fremturer med sin historieforfalskning, beder jeg ham om at forholde sig til følgende kendsgerning, som jeg selv har oplevet, og som underdirektøren i Miljøstyrel-